

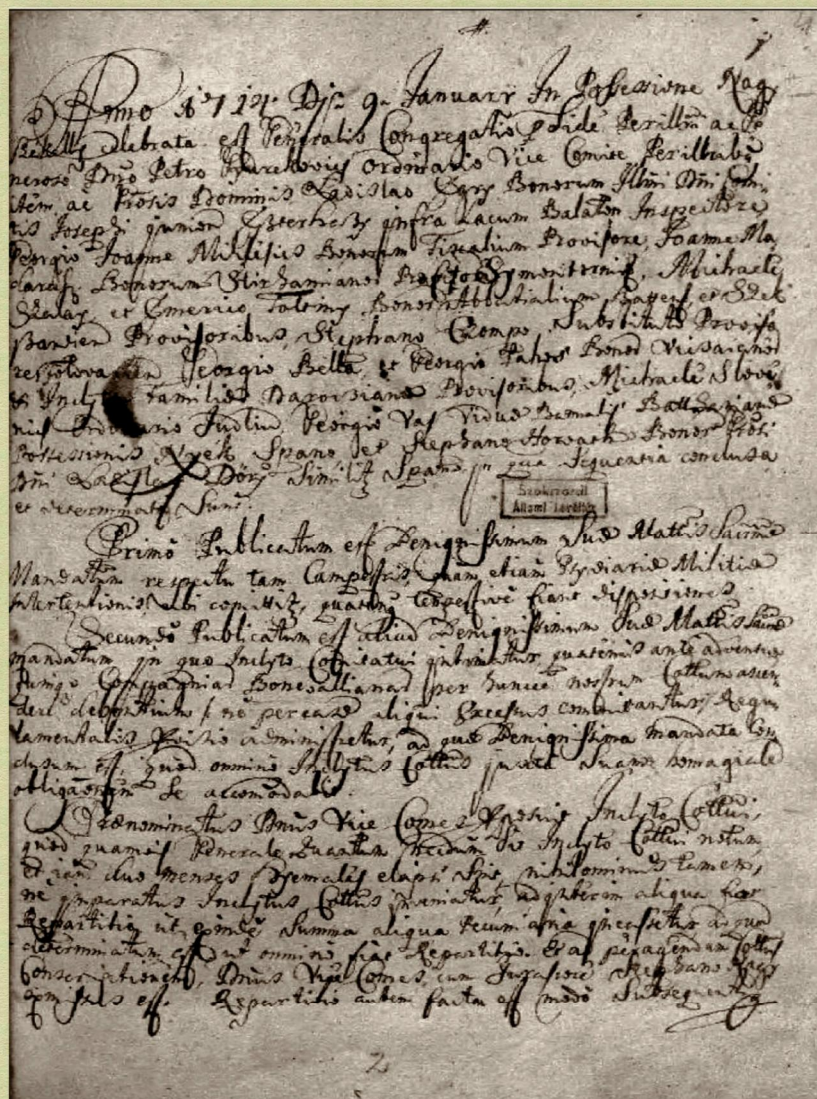

Nagyszekegyi História

Honlapmelléklet 5. szám

2011.

nagyszekely.gportal.hu

1974-es állapot:

*„A nemesi vármegye közgyűlésének jegyzőkönyvei a Tolna megyei Levéltárban”
(Tanulmányok Tolna megye történetéből V. Szekszárd, 1974.)*

Nagyszékelyi História

A

www.nagyszekely.gportal.hu

HONLAP MELLÉKLETE.

2011. 5. szám

Brunszvik Teréz:

*„Csak az marad meg, amit feljegyzünk,
a kimondott szavakat, sőt a megtörtént
dolgokat is elfújja a szél – feledésre vannak
ítélve és el is felejtődnek. Az írás által a
jövő nemzedékeivel beszélgetünk.”*

© nagyszekely.gportal.hu

balatonart2@gmail.com

TARTALOM

TOLNA VÁRMEGYE KÖZGYŰLÉSE
NAGYSZÉKELYBEN2

GALÉRIA.....4

PÜSPÖK SZÉKEL A TÖRÖK
HÓDOLTSÁG IDEJÉN 5

MÉHÉSZETI EMLÉKEK 9

NAGYSZÉKELY KÖZSÉG ELSŐ VILÁG-
HÁBORÚS HŐSI HALOTTAI ÉS
HADVISELTJEI II.....10

NÉHÁNY SORBAN16

Könyv – Nagyszékelyi leletek a Magyar
Nemzeti Múzeumban – Vörös Kereszt
kisegítő kórházai Nagydorogon és Pakson

Címlapon:

Az 1714. évi nagyszékelyi megyegyűlés
jegyzőkönyvének első oldala

Hátsó borítón:

Tolna vármegye községeire megállapított
adóterhek az 1698. évi közgyűlés
jegyzőkönyvének első oldalán.

A következő szám tervezett tartalmából:

Tanítói javadalmazások az 1800-as évek
közepén

Évfordulók

Nagyszékely község első világháborús hősi
halottai és hadviseltjei III.

Fejezetek a község történetéből II.

TOLNA VÁRMEGYE KÖZGYŰLÉSE NAGYSZÉKELYBEN, 1714. JANUÁR 9.

Tolna vármegye egykori területe jóval nagyobb volt a mainál, az ország legnagyobb vármegyéi közé tartozott. A török hódoltság után Tolna vármegye nemessége 1690-ban tartotta az első, alakuló közgyűlését, majd - a kuruc időszakot nem tekintve - 1714-ben Nagyszékelyben tartotta a nagyjelentőségű vármegyei közgyűlését azaz generalis congregatio-t, de vannak hivatkozások arra vonatkozóan is, hogy részleges vagy kisgyűlésre (particularis congregatio^[1]) is sor került.^[3]

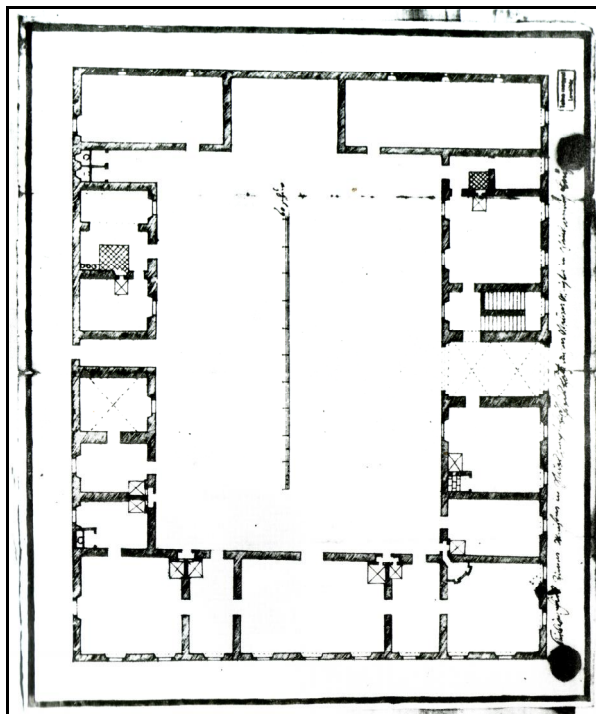
A megyegyűlés nagyszékelyi megtartása egyúttal egyik bizonyítéka annak is, hogy a Rákóczi szabadságharc után is a község a vármegye jelentősebb helységei közé tartozott. Nem igazak azok a feltételezések, hogy a község elnéptelenedését a török megszállás okozta: török hódoltság idején adófizetőit tekintve a legnagyobbak közé tartozott, lakossága pedig gyarapodott!

1714 elején tehát még biztosítottak voltak a feltételek: volt elegendő szálláshely, megfelelő ellátás a vármegye nemesei számára, rendelkezésre állt a gyűlés tartására alkalmas helyiség (pontos helye nem ismert) Az elnéptelenedést pont az 1714-ben kezdődött rác és császári seregek rabló hadjáratai okozták. 1718-ra a lakosság létszáma 300-ról 100 fő alá csökkent.^[5]

Nem kisebbíti a nagyszékelyi megyegyűlés jelentőségét, hogy állandó székhely hiányában más települések is helyet adtak a vármegyei gyűléseknek, így pl. Nagydorog, Paks, Simontornya, Medina, Ozora, Sárszentlőrinc stb. Első alkalommal 1718-ban merült fel egy állandó székház felépítésének a gondolata – Eszterházy Antal gróf felajánlásaként a szomszédos Pincehelyen, de ismeretlen okok miatt mégsem épült fel, majd 1723-ban döntöttek úgy a rendek, hogy az állandó székház Simontornyán épüljön fel. Átadására 1727-ben került sor, ettől kezdve ötven éven át a közgyűléseket általában Simontornyán tartották.

Visszatérve a nagyszékelyi eseményekhez, a közgyűlés, „bár intézkedett a tisztségek betöltéséről, helyettesítésekről, mégsem volt tisztújítószéknek tekinthető.”^[6] És hogy Gyurekovicsot tulajdonképpen mikor választották meg és egyáltalán megválasztották-e alispánnal, vagy csak megbízták a

teendőik ellátásával, nem lehetett megállapítani a későbbiek során sem, annak dacára, hogy ő az alispánságot egészen az 1718. évi általános tisztújításig viselte.”^[4]

Simontornyán az 1726/27. évben épített megyei székház alaprajza.^[2]

Az viszont tény, hogy a nagyszékelyi közgyűlésem már mint hivatalban levő alispánként elnökölt. A közgyűlés jegyzőkönyve szerint hivatalos jelenlevőként csak Slovenics Mihály főbíró és Gorics Miklós helyettes jegyző került megemlíítésre.

„Viszont a jegyzőkönyv 6. pontja szerint "táblabírákká neveztettek Egry László, Nagy Mihály, Miklevics János, Szalay Mihály és Madarász János, simontornyai harmincadost perceptorrá, Nagy Iszvánt pedig jegyzővé substituálták" (helyettesítették)"

A megye levéltárában – kivétel a kuruc-háború időszaka – rendelkezésre állnak a közgyűlési jegyzőkönyvek, így Link Dóra feldolgozásának köszönhetően latinról lefordítva is rendelkezésre állnak, így a nagyszékelyi gyűlés naprendi pontjai,

résztvevői és határozatai is: [7]

A közgyűlésen megjelent: Egry László, ifj. Esterházy (Eszterhazy) József Balaton alatti javainak inspectora (uradalmi intéző). Miklesics János György kincstári provisor (tisztartó), Madarász János, a Styrum (Stirham) család simontornyai procuratora (számtartó), Szalay Mihály és Foltiny Imre, a bátai és szekszárdi apátság vagyonának provisorai, Czompo István helyettes tisztartóként, Bella György, a Viczay (Viczi), Pakos (Pahos) György a Daróczy (Daroczi) család tisztartója. Slovenics Mihály szolgabíró, Vay György, spanus, özvegy Batthyányné (Battaheni) nyéki megbízottja valamint Horváth (Horvath) István, spanus, Döry László tisztartója.

Közzétették az uralkodó másik parancsát, amelyben a megyét arra szólítják fel, hogy az átvonuló Bonevall ezred századainak ellátásáról megérkezésük előtt gondoskodjon a szabályzatnak megfelelően. Ennek mennyiségét pontosan úgy határozzák meg, hogy a katonák nehegy kihágást kövessenek el. Kijelentették, hogy a megye az uralkodói akaratnak alázatosan engedelmeskedni fog, majd az alispán javasolta, hogy bár még nem köztették a megyével a katonák ellátásához szükséges pénzösszeget, és már két téli hónap elmúlt, mégis készítsenek előzetes repartíciót, nehogy az uralkodói parancs készületlenül érje őket

Mivel Slovenics Mihály főszolgabíró nem tud mindig a Felső járásban (Processus Superior) lenni, amikor rá szükség van, ezért teljes jogkörrel felruházott törvényes helyettesének nevezi ki Nyitray (Nitray) János alszolgabírót.

Elrendelték, hogy a paksiak vegyenek Palliaty (Paleaty) József Antal főhadbiztos (Supremus Bellicus Commissarius) számára egy vizát, amit a főszolgabíró alkalom adtán el fog küldeni Baranya megyébe (Baranyavár). A paksiak porciójából a víza árát le fogják vonni.

Táblabírónak nevezték ki Egry Lászlót, Haydy Mihályt, Miklesics János Györgyöt, Szalay Mihályt és Madarász (Madarasz) Jánost. A táblabírák a szokott esküt letették.

Elhatározták, hogy a legközelebbi megyegyűlés alkalmával ellenőrizni kell a beszedett adókat és vámokat, valamint a földesuraknak igazolniuk kell a pallosjogukat (ius gladii).

A simontornyai parancsnok katonái által okozott kiadásokat le fogják vonni Pincehely és a többi olyan falu adójából, ahonnan marhákat hajtottak el, és vágta le a simontornyai katonák számára.

A megye teljes egyetértésével elhatározták, hogy Gorics Miklós helyettes jegyzőt felmentik mind a perceptori, mind jegyzői hivatalából, mivel bizonyosságlevelek (Testimoniales) kiadásával kihágást követett el. Madarász Jánost nem engedik addig a megyei törvényszékhez, ameddig a következő sedria ülésén határozat nem születik. Kauffman János simontornyai harmincadszedőt (tricesimator) nevezik ki perceptornak. Így az ő feladata lesz beszédni a repartíció szerinti pénzt, és átvenni a perceptorátus iratait. Gorics Miklós a jegyzőkönyveket a megyei tisztségviselőknek (officialis) adja át. A jegyzői hivatalt ezután Nagy István látja el.

A simontornyai parancsnok ügyének kivizsgálására Strupi Györgyöt alesperest (vice Archidiaconus) és pincehelyi papot (parochus), vagy Némethy (Nimethy) István szekszárdi és Czvetovics Ferenc földvári plébánost (plebanus) jelölik.

A simontornyai hidak építésére a környező falvak: Kisszékely, Nagyszékely, Felsőnyék, Ireg és Kánya (Kis és Nagy Székely, Felső Nyék, Ürögh, Kánya) 58 faröngyöt adnak, mivel a katonaság ott tartózkodik.

[1] Az un. *kisgyűléseket* csak meghatározott ügyekben hívták össze, vagy ha a rendes közgyűlés összehívására már nem volt elegendő idő, nem pótolhatta a megyei közgyűléseket.

[2] Tanulmányok Tolna megye történelméből V. 1973. In. Dr. Horváth Á.: Megyei önkormányzati szervezet Tolna megyében a XVIII. század első évtizedeiben (1703-1740)

[3] U.o. 137.p.

[4] U.o. 147. o.

[5] 1715-ben 13 adófizetőt írtak össze

[6] Az első szabályosnak tekinthető tisztújító székre 1718-ban került sor, mivel a nagyszékelyi közgyűlésen Gyurekovics alispán jelölése nem történt meg, vagy csak szabálytalan volt.

[7] Link Dóra: Tolna vármegye közgyűlési jegyzőkönyveinek regesztái 1714-1717.

Források:

Sziklai Z.: Zecultól Nagyszékelyig. Bf. 2009.

Tanulmányok Tolna megye történelméből V. 19-

GALÉRIA

NAGYSZÉKELYI CSALÁDOK ANNO...

Székely Jánosék és Tippel Györgyék az 1920-as években

Bathóék az 1950-es években

FEJEZETEK A KÖZSÉG TÖRTÉNELMÉBŐL

PÜSPÖK SZÉK[H]EL ^[1] A TÖRÖK HÓDOLTSÁG KORÁBAN

Tolna vármegye területe a mohácsi vész előtt nagyobb volt a mainál és 500-nál is több magyar falut számlált. Az ország három részre való szakadása után a megye jelentős része török megszállás alá került. Simontornya elestével egyidőben (1543) utolsó magyar csapatokat is kiszorították a hódítók a vármegye területéről, Nagyszékely, az akkori Püspök Székely a megszállt területek határterületébe került. Mint a végeken fekvő település, némi stratégiai jelentőséggel is bírt. Erre húzódott ugyanis a török hódoltsági területek váltakozó határa, itt olvadtak egybe a királyi és a török által megszállt területek. Az itt élő jobbágyoknak teljesen mindegy volt, hogy kinek fizetik adójukat, azt mindenképp fizetni kellett, a török hódítóknak pedig elsődleges érdekük fűződött ahhoz, hogy minél több porta után szedhessék fejadókat! A gyakori portyázások magyar részről, azaz jövedelemszerző kiruccanások okozta többletterheket, a kettős adózást már nem viselhették el, természetes következményeként igyekeztek elvándorolni ezekről a határterületekről.

„Nincs ország – írják a végbeliek – ahol a küzdő vitézekkel oly keveset törődnének, mint nálunk. Ausztria főurainak vadállatait – írja Lippay érsek – jobban élelmezik, jobban gondozzák, mint a végházak hadinépét.

Tudott dolog, hogy a magyar gyalogosnak havi két forint, a huszárnak havi három forint volt a fizetése. Ebből kellett ruhát, fegyvert szereznie,

ebből kellett magát családját és lovát tartania. Amíg egy jó magyar lovas havi három forintot (s azonkívül semmit se) kapott, addig a császári lovasnak (küraszirnak) havi tizenöt forint s élelem járt. Pedig a császári nehéz lovasnak a török ellenében alig vehették hasznát. Volt idő, mikor egy császári gyalogos annyiba került, mint hét jó magyar hajdu. Volt idő, mikor a nagy török háború alatt puszta kenyérért is magyar katonát lehetett kapni.” (Takáts Sándor: Szegény magyarok.)

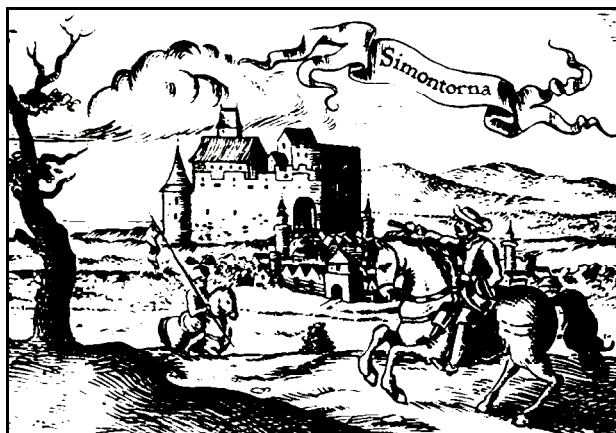
A török hódítás határa 1543-ban

Nagyszékely és a környező települések korabeli nagyságára elsősorban a fennmaradt törökkori összeírásokból következtethetünk, a település közigazgatásilag a simontornyai szandzsákhoz tartozott. A meghódított Tolna vármegyében három szandzsákbég székel: Szekszárdon, Koppányban és Simontornyán. Püspök Székely a törökkorban a simontornyai szandzsák 1563. évi augusztus 20-án kelt fejadó összeírásában az első helyen állt, a szandzsákhöz tartozó 930 házból Nagyszékely 45 ház után fizetett adót!

Összehasonlításképpen Gyöngön 25, Hőgyészen 17, Kölesden 17, Mislán 8, Mezőszilason pedig csak 10 adózó szerepelt az összeírásban.

A „hitetlenek” fejadó deftere szerint a simontornyai szandzsákban 1563-ban 1 ház után 50 „akcse”-t ^[2] fizettek. Volt idő mikor egy jó magyar arany 60, sőt 120 akcset ért. A vármegye területén 1582-ben 163 város és helység, 4764 adófizetés alá eső ház, mely után 240.000 akcse, azaz mintegy

42.800 korona fejadót fizettek. Ha a későbbiekben hozzávesszük még a folytonos harcokat, a személy és vagyonbiztonság teljes hiányát, a rendkívüli kettős adókat, robotokat, a magyar földesurak által követelt befizetéseket, a császári hadak garázdálkodásait, tisztviselők zsarolásait, a sarcokat, akkor érthető a nagy pusztaság, ami a török hódoltság után maradt.

Simontornya vára a törökkorban

Az egykori defterekre való hivatkozások alapján már utalás történt, hogy a település létszáma jelentős mértékben megnőtt (!) a környező településekhez képest. Az 1571-1572-ben keltezett összeírás nagymértékű népességnövekedést (!) mutat ki, 17 lakott épülettel több után határozták meg az adót, ez közel 30%-os növekedést jelentett, azaz jelentős számú betelepülés történt. Tolna vármegye összlakosságát az 1570-es években kb. 50 000 főre tehetjük, Tolna nagysága a legnagyobb városokéval vetekedett, 1570-ben 4700 főt írtak össze! A korszakkal foglalkozó történészek véleményei megoszlanak azzal kapcsolatban, hogy a török adóterhek mértékei valóban egyes települések elnéptelenedését is okozhatták a vármegye területén. Püspök Székely esetében ez a megállapítás nem helytálló. 1563-1572 között már 62 porta után fizettek adót, tehát folyamatos volt a népesség növekedése. A község lakosságának a tényleges létszáma ennek ellenére pontosan nem állapítható meg, mert ezekben az összeírásokban nem szerepeltek a rác betelepülők, kik szolgálataikért adómentességet élveztek, így az 1572. évi adózók névsorában sem találunk szláv neveket.

Püspök Szekel adózói:

Agasz Mátyás, Alap Miklós, Alap Orbán, Alhács János, Ambrus Bálint, Aranós Gergely, Bacsán

Benedek, Balkai András, Bácsi András, Bárán Mihály, Bogát János, Borcsi Pál, Boros Pál, Bucsu Mátyás, Cseri Ágoston, Csósz Borbás, Damján Benedek, Deri István, Fekete Albert, Fekető Bálint, Fekető Gergely, Görté János, Jakab Bálint, János diák, Kaparó Balázs, Kéri Bálint, Kijáró Mihály, Kocsor János, fivére Imre, Lakos Antal, Lakos Bertalan, Láki Mihály, Lejáró Albert, Lukács György, Markó Tomás, Máti Bálint, Máté Mihály, Márton Ferencz, Melét Benedek, Nagy Benedek, Pap Mihály Redfi Lukács, Portos Mihály, Sáki Péter, Sár István, Sáró Albert, Somogyi Mihály, Szabó Máté, Szabó Mihály, Szegős Tomás, fivére Cs., Szénás Márton, Szijártó Benedek, fivére János, Szolta Péter, Toros András, Toros István, Torma Gergely, Tót Albert, Tót Mátyás, Tót Péter, Vörös Bálint.

Főbb adóterhek a török korban

Természetben is leróható adók:

1., *Fejadó vagy kapuadó*

Alapját a település lakosságának a létszáma, ill. a házak, azaz „kapuk” száma határozta meg.

2., *Kert adó*

Az új művelés alá vett kertek után

3., *Álattartás utáni adó*

Az éves szaporulat után fizették

4., *Megtermelt javak utáni adók*

A tizedek kivetését jelentette

Készpénzben fizetett adók:

1., *Mátka adó*

Házasság esetén fizetendő adó

2., *Bírságok*

A mindenkori földesúr, t.i. a török császár kivételsei

A község töröktől való visszafoglalásáról Takáts Sándor a Bajvívó magyarok c. könyvében így írt:

„Huszár Péter a portyázásra és a várszállásra rendszeren azt az időt használta föl, mikor Majthényi főkapitány távol volt. Ilyenkor ugyanis ő rendelkezett az egész őrség fölött. Így aztán a saját esze után indulhatott. Sok hódoltsági falut visszavett így a töröktől, s azokat meg is védte. 1585-ben például bizonyos Tolna megyei falvak adományozását kéri. E falvak a Kapos és a Sár folyón túl voltak, s valamikor Thury György^[4] bírta. Ennek halála után Salm generális Huszár Péternek és Fekete Máté vajdának engedte. Úgy a magyar, mint az udvari kamara azt ajánlotta öfelségének,

Simontornya képzeletbeli képe a török hódoltság végén Justus van der Nyport rézkarcán

hogy e falvakat, névszerint Püspökszékhelyt, Paragszékhelyt, Egrest, Kölesdet, Czétényt, Bikádót és Bannt adományozza Huszár Péternek; mert hiszen Püspökszékhelyt úgyis ő foglalta vissza a töröktől. "Ez a Huszár Péter - írja a kamara - kitűnő ember és híres vitéz. Sokkal többet érdemel, mint amennyit kér."

A haditanács is az adományozást ajánlja.

És a király december 23-án csakugyan nekiadta a nevezett községeket. Huszár a hódoltsági falvak visszaszerzésén kívül nagyobb kalandokban is szívesen részt vett. S minél kockázatosabb volt a vállalkozás, annál nagyobb örömmel sietett oda. Úgy látszik, ő is azt tartotta, hogy bátraké a szerencse, mert sokszor olyanra is vállalkozott, amivel nemcsak az állását, de a fejét is kockára vetette.

Egy kicsit beárnyékolja Huszár Péter önzetlen felszabadító tevékenységét az a tény, hogy egykor Nagyszékely és környéke a Botka uradalom része volt, a Botka család egyik leszármazottja Huszár Péter kapitány hadnagyaként szolgált, sőt Huszár Péter veje lett. Tehát a felszabadító(?) harcok egyúttal a rokonsági birtokok visszaszerzésére is irányultak. Ez a jövedelemszerzési mód gyakorlatilag elfogadott is volt az un. végvári területeken: a végvári kapitányok fegyverrel szereztek maguknak adózó falvakat, nem törődve azzal, hogy ki volt az addigi jogos tulajdonosuk.

Nagyszékely a [vár]palotai váruralom hódoltsági tartományába tartozott, de Tolna vármegyében a komáromi vár kapitánya, Paksy János is birtokolt ideiglenesen területeket. Nagyszékely, Pincehely, Görbő, Miszla tulajdonosaként Ormándy János és Thury György neveivel is találkozhatunk, de róla azt tartották, hogy inkább embereinek osztotta ki a

megszerzett falvakat. A kettős adózás terhei – magyar részről az un. census, valamint a török tizedek – egyet jelentettek Tolna vármegye jelentős területén a magyar jobbágyság és termelőerőinek a pusztításával. Ehhez járultak még a betelepült, török szolgálatban álló, adókat nem fizető **rácok** garázdálkodásai. Egykori rácok nagyszékelyi jelenlétére utalnak a Wosinszky-ásatások leletei, valamint a Rácvölgy, Ráctemető elnevezések is erre az időszakra utalnak

A török hódoltsági területek egyik jelentős változást hozó ismérve volt a **vallási térkép** átrendeződése is: a török közigazgatás elsősorban a reformáció híveit tűrte meg, az addigi egyeduralkodó katolikus vallás képviselő közül a ferencesek ill. a domonkos rend tagjai működhetek. Nagyszékelyben is kisebbségbe kerültek a katolikusok: a közeli Tolnán Sztárai Mihály és Szegedi Kis István vezetésével győzelmet aratott reformáció, az új vallás hívei rövidesen többségbe is kerültek a vármegyében, így Nagyszékelyben is. A török összeírásokból egyik lelkészük nevét is ismerjük:

„... a nős Mihál pap pedig adózott”

Vallási kérdésekben a budai pasák ellen nem is merült fel panasz, csak Kara Ovejsz pasa ellen panaszkodott a bécsi udvar. Ez a basa ugyanis huszonötöt veretett egy katolikus pap talpára, aztán Bécsbe megírta, hogy megérdemelte, mert pap léteire feleségével és gyermekeivel hált.

„Noha hitünk külön vagyon, de hiszem ugyan mindegy Istenünk vagyon és mindnyájunknak meg kell egyszer halnunk, és számot kell adnunk Isten előtt.”

JELZŐTORONY maradványa a törökkorból

A Basahalom közvetlen szomszédságában áll egy másik, hasonló magasságú, de valamivel kisebb mesterséges földhalom is, amit a régi nagyszékelyiek egy egykori törökkorból származó jelzőállomással azonosítottak. Nagyszékely a törökkorban un. határmenti település volt, ezen a részen húzódott a török hódoltság határvonala. Az akkori határok nem éles elkülönülést jelentettek, inkább 5-10 km. szélességű senkiföldjét, határsávot képzeljünk el. A dombtetőn kialakított figyelőhely eszmei pont volt a határterületek figyelésére, ellenőrzésére. Szinte minden irányban, több tíz kilométer távolságra is biztosította a kilátás, sőt, ideális időben a Kárpátok vonalait is láthatjuk! Nádasi János már nagyon régen egy kilátótornyot álmodott a tetejére, ez minden bizonnyal igen vonzó idegenforgalmi látványossága lenne a településnek!

Ki volt a rosszabb?

A hódoltsági területek életét hitelesen a pálfai Ulrich Györgytől is megismerhetjük:

„A törökök a behódolt lakossággal lassanként megbarátkoztak. Sok helyen látjuk, hogy őszinte jóakarattal igyekeztek a magyarok boldogulását előmozdítani. Voltak jóindulatú basák is; pl. Mehemet simontornyai, aki 1668. július 31-én levelet írt Eszterházy Pál nádornak Kismartonba a jobbágyság oltalma ügyében. Jelentést tett a simontornyai tartományban levő 11 falu lakosságának szomorú sorsáról...[...] Ebben szemére veti, hogy több jobbágyság nyomorban él és el is pusztult. Biztosítja, hogy török részről nincsen semmi bántódásuk. Felhívja, hogy oltalmazza jobbágyságait, mint atyjuk!”

A magyar foglyokkal emberségesen bántak, sokkal jobban, mint némely várkapitány. A rendre és jó erkölcsre ügyeltek. A lopást is szigorúan büntették. Ali basa 1616-ban Simontornyán ökörlopásért 6 törököt felakasztatott. Akármilyen javulást mutat a magyar és „török” lakosság viszonya, mégis a török uralom végére a magyar lakosság nagy része elpusztult, vagy szétszóródott. Találkozhatunk ellenpéldákkal is, mikor török által megszállt területről szökdöstek el az emberek, például Simontornya 1546. évi eladott ingatlanjainak felsorolása-kor:

„ 2. Péter pap szőlő-kertje. A nevezett pap eltűnt, házát és kertjét az M....aga csapatába tartozó Hüszein beslü odabási – szakaszvezető – tartotta meg 6000 a.-ért; zsoldjából fizetendi, ha akarja Allah.”

„ 3. Pécsi László szölleje. E hitetlen eltűnt, házát és kertjét az M....aga alá tartozó Oszmán beslü-odabási tartotta meg 800 akcseért; zsoldjából fizet, ha úgy engedi az Úr.

Hogy a Habsburg uralom milyen bánásmódban részesítette a magyar népet, erről tanúskodik I. Lipót császári utasítása is, amelyet 1699-ben Tolna megye urainak adott: **„AKADÁLYOZZÁK MEG A MAGYAR LAKOSSÁGNAK A TÖRÖK URALOM ALÁ VALÓ VISSZASZÖKÉSÉT!”** A török hódoltság után a Habsburgok első negyedszázados uralma alatt a 75 faluból 36 pusztult Tolna vármegyében!

Természetesen, mint mindig, ellenpéldával is találkozhatunk. A gyönki evangélikusok lelkésze, Horváth Sámuel az 1787. évi Krónikájában más-kepp festette le a helyzetet:

„Minekután ezen Tek. Nemes Tolna Vármegye a Töröktől még több Vármegyékkel együtt elfoglaltatott volna, úgy elpusztula, hogy Nagy-Székelyen kívül egész Péter Várallyáig, mint mondatik, Helység nem vala. Azért is minek utána ezen Tartomány a Felséges Leopold [austriai] Tsászár diadalmas kardjával el foglaltatott, és a kurutzságtól is megtisztítottatott volna, legelsőbbben is azon igyekezék, hogy ezen jó föld lakó néppel meg szálléttassék...”

[1] Püspök Székely, Püspök Székhely: mindkét írásmód előfordult

[2] 1 akcse-ért kb. 43 liter bor t lehetett vásárolni

[3] Thury György kapitánysága idején Palotához szolgált a vármegye északi területén levő falvak zöme.

[4] Thury György A XVI. század törökellenes harcainak kiemelkedő alakja. 1544-ben a sági várban szolgált. 1556-ban kinevezték a lévai vár kapitányának. 1558-ban Bars megye főispánja lett. Ugyanebben az évben vállalta el a palotai vártartomány gazdasági irányítását, majd kapta meg kapitányi tisztét is. 1566-ban sikerrel védte meg Palota várát Arszlán basa seregével szemben. Ebben az évben részt vett Veszprém és Tata visszafoglalásában is. 1567 őszétől Kanizsa várának a kapitánya és dunántúli vicekapitány. Haláláig az egykori Püspökszékely birtokosa. 1571-ben Orosztony falu mellett egy portyázáson török cselvetés áldozata lett katonáival együtt

Irodalom:

Sziklai Z.: Zecul Episcopitól Nagyszékelyig
Tanulmányok Tolna megye történelméből II. Szekszárd, 1969. In. Ifj. Szakács Ferenc: Tolna megye negyven esztendeje a mohácsi csata után (1526-1566)

MÉHÉSZETI EMLÉKEK

A török hódoltság idején Tolna vármegyében a törökök számára jelentős bevételt nem jelentettek a méhészkedésből származó adók, tizedek, sőt már akkor megkezdődött a lassú leépülés. Tolnán, az egyik legnagyobb korabeli településen 1553-ban, már csak 155 kast írtak össze, majd az 1600-as években újra megnőtt a méhészkedéssel foglalkozók száma. Az 1692-évi Kélc Mihály féle összeírásból ismert, hogy a méhészkedés még igen fejlett és elterjedt volt a vármegyében. Az urbárium-ban is kiemelt szerepe volt az ún. méhtizednek. A méhpénzre való utalás bizonyítja, hogy lehetőség volt a termékjáradék pénzreváltására. Volt külön méhkas adó is, a befogott rajok után pedig a tized megfizetését írták elő. A vármegye területén a méhészet az 1700-as években az átlaghoz képest újra, jelentősen visszaesett, sok helyen tizedére csökkent, ez bizonyára szoros összefüggésben volt a vármegyei települések elnéptelenedésével, pusztulásával. Az újra benépesedő Tolna vármegyében ennek ellenére mégsem nő számottevően az állomány Érdekes összefüggést próbált bizonyítani a méhészet visszaesése és a betelepítések között a Helytartó Tanács 1789. évi magyar és német nyelven közölt leirata, melyben a szerző -Toldy József Kamerálius Inspektor - a visszaesés elsődleges okaként a megművelt területek nagyságának jelentős növekedését jelöli meg, mert ezáltal lecsökkent a mézelő virágok lelőhelye. Másik fő okként hozzá nemértést és az időjárási viszonyok (!) megváltozását említi.

„Messze elmaradunk a méhészet tudományában a külföldi országok mögött. Mindenképp meg kell szüntetni azt az országshoz szokást, hogy a méhcsaládokat a rajzáskor lefojtják, megölik. A méheket nem leölni, szaporítani kell.”

Nagyszékelyben jelentős méhészeteket nem említenek az egykori összeírások, számottevő utalást csak az 1698-évi összeírás tartalmaz. Annak ellenére, hogy a mézexport igen jelentős bevételeket eredményezett, Tolna megyében a későbbi évtizedekben sem volt számottevő a méztermelés, legalább is erre utal dr. Szilágyi Mihály: A Tolna megyei kereskedelem története 1848-tól 1914-ig c. tanulmánya. Az 1944. évi nagyszékelyi összeírásai jegyzékben - 180. Bíró méhek – önálló helyrajzi számon nyilvántartott, belterületi részként találkozhattunk az egykor legjelentősebbnek tekinthető méhészettel. Nagyobb méhészet volt még Schott Henriké, a Halastó mellett, valamint ugyancsak a

Kútvölgyben, a kisszékelyi úti feljárónál, Erlich Péteré. Vitéz Palotai Dániel és Podán György pedig a legképzettebb méhészeti szakembernek számítottak.

Az 1948-1968 közötti időszakban az alábbi méhészkedéssel foglalkozók neve ismert:

Szalay Lajos, Szenté Gyula, Sziklai Konrád, Neidert János, Fehér szabó, Egri, Szalkai asztalos, Berg János. Tóth László bognár, Havasék

Méhészkedés egy Rákóczi utcai „Hochstell”-en 1960-ban.

Ezekre az évtizedekre jellemző volt az addig megművelt területek nagyrészenek elvadulása, az akáccal benőtt területek gyarapodása, amelyek a méhészet szempontjából kedvezően hatottak. Napjainkban és a közelmúltban méhészettel Nagyszékelyben a következők foglalkoznak(tak): Szalay Lajos, Nedelkovics Dömötör, Knoch Zoltán. A községben 2003 körül volt a legnagyobb a méhcsaládok száma, Szalay Lajos úgy 800-850-re teszi, a jelenlegi állományt 500-ra becsüli.

Forrás: Sziklai Z.: Zecul Episcopitól Nagyszékelyig.

NAGYSZÉKELY KÖZSÉG ELSŐ VILÁGHÁBORÚS HŐSI HALOTTAI ÉS HADVISELTJEI.

II.

Forrás: Sziklai Z.: Nagyszékelyiek az első világháborúban., 2010.

(n.a.) Életrajzi adatai nem ismertek
(H) Neve a hősi emlékművön nem szerepel
† Hősi halált halt

† **KLEMM JÁNOS**
(1894. - 1915. április 9.)
IR. Nr. 69./ ? . század.

KLINGENSTEIN HENRIK

(n.a.)

† **KNITTEL HENRIK** (n.a.)

† **KNOCH ANDRÁS (I.)** (n.a.)

† **KNOCH ANDRÁS (II.)** (n.a.) (H)

† **KNOCH HENRIK** (H)
(Nagyszékely, 1893.- ?)

K.u.k. IR. Nr. 69./8. század. Eltemetve: „Kriegsef. Russland”

KNOCH HENRIK

(n.a.)

KNOCH JÁNOS
(Nagyszékely, 1879.-?)

LIR IR. 17./7. század. 1915-ben sebesültnek/-betegnek jelentik. ^[3]

† **KNOCH JÁNOS**
(Nagyszékely, 1891.-1916. március 10-20. között)
IR. Nr. 69. BaonsStab. Elesett a Panasowkai állóharcokban, mikor az ezred felderítő látott el.

VITÉZ KNOCH [CSONTH] PÉTER

(Nagyszékely?-?)
Bevonult a m. kir. 17. gyalogezredhez. Vitézzé avatva: 1927. Sorolási száma: 6529. Fiát, ifj. Csonth Pétert 1934-ben, várományosi sorolási száma: 4487. ^[2]

† **KNOCH KONRÁD**
(Nagyszékely, 1879.- Aradi tartalékkórház, 1917. február 13.)

GendKmdo Nr. 7. Elhunyt tifusz fertőzés következtében az aradi járványkórházban. (Epid. Spit. Arad) Eltemetve: Arad, Militarfriedhof, Grab. Nr. 3., Kol. A-27. ^[3]

KOCSÁNDI JOHANN népfelkelő
(Nagyszékely, 1884.- ?)

IR. Nr. 69./4. század. 1916-ban sebesültnek/betegnek jelentik. ^[3]

† **KRÓMER FÜLÖP** [FILIPH] (H)

(Nagyszekely, 1884.- ?, 1916?)

IR. Nr. 69./ 3. menetzászlóalj. Eltemetve: Fort Rischelien in Genau.^[3]

KOCZOR JÓZSEF

(Nagyszekely, 1881. - ?)

LIR IR. 17./7. század. 1916-ban sebesültnek/ betegnek jelentik.^[3]

KOSNER (?) ANDRÁS

(Nagyszekely, 1892.-?)

IR. Nr. 69./ 3. szd. Betegséggel ápolva: Geistliches Seminarspital in Budapest.^[3]

KREBSZ ANDRÁS

(Nagyszekely, 1890.-?)

IR. Nr. 69./ 1. század. 1915-ben sebesültnek/ betegnek jelentik.^[3]

KREBSZ KONRÁD

(Nagyszekely, 1874.-?)

K.u. LstEtappB. Nr. 17./V. 2. Komp. 1915-ben sebesültnek jelentik.^[3]

† **KUSCH JÁNOS** (H)

[N.szekely, 1891.-191 (? , márc. 12.)] Gyalogos., 69. gye. ? szd.

VITÉZ LÁTRÁNYI [LOHMANN] JÁNOS

(N.szekely, 1882. – N.szekely, 1962.)

Lsd.: Aki mindvégig vitéz maradt.

LEITOLD [LEIBOLD?] JÁNOS

(Nagyszekely, 1894.- ?)

LIR IR. 17./1. század. 1916-ban sebesültnek/ betegnek jelentik.^[3]

LEHR FRIGYES

(Nagyszekely, 1894.-?)

IR. 69/6. század. 1915-ben megsebesült, lövés általi kézsérülés miatt ápolva: Vereinspital in Nagydorog.^[3] A családját 1948-ban szétszakították, ő család másik felével Németországba került. Lányával haláláig együtt lakott, fia, Sziklai János Kanadába vándorolt tovább. Az ő élet-történetét írta meg Dégh Linda néprajzkutató.

LEHR KONRÁD (II)

(n.a.)

LENHART JAKOB

(Nagyszekely, 1874.-?) IR. Nr. 69./1. század. Betegség miatt ápolva: ResSpital Nr. 1. in Pilsen.^[3]

LEOPOLD HENRIK

(n.a.)

LEOPOLD KONRÁD*(Nagyszékely, 1895.-?)*

IR. Nr. 69./ 16. század. 1915-ben sebesültnek/ betegnek jelentik. ^[3]

† **LOHMANN HENRIK***(Nagyszékely, 1883. - 1918. június 20.)*

K.u.k. 69. gye. katonájaként elesett az olasz fronton, a Piave nyugati partjánál, Montelló védelménél.

LOHMANN ILLÉS*(Nagyszékely, 1883.-?)*

LIR 17./7. szd. 1915-ben sebesültnek/betegnek jelentik. ^[3]

LÖWY EUGEN tartalékos kadett*(Nagyszékely, 1893.-?)*

IR Nr. 38./3. század. 1915-ben sebesültnek/ betegnek jelentik. ^[3]

MARSÓ JÓZSEF*(Nagyszékely, ?-?)*

K.u. LIR Nr.8., majd LIR 305. 1916-ban sebesültnek/betegnek jelentik. ^[3]

VITÉZ MÁRKY [MUTH] HENRIK

Vitézzé avatva: 1930., sorolási száma: 3104. Fiát, ifj Márky Henriket 1941-ben avatták vitézzé, sorolási száma. 3104/1. ^[2] Nagyszékely főjegyzője volt a két világháború közötti időszakban, a Hűségmozgalom egyik alapítója, majd Gyönkre távozott. 1940-ben már biztos, hogy Gyönkön dolgozott, mint főjegyző. Erről tanúskodik egy általa kiadott korabeli igazolás. ^[4]

MÜLLER JÁNOS*(Nagyszékely, 1894.-?)* IR. Nr. 69./ 5. század.

Betegség miatt ápolva: Notspital in Mezőcsát. ^[3]

MÜLLER PÉTER*(n.a.)*† **NAGEL HENRIK**

(Nagyszékely, 1884.- ?)

IR. Nr. 69./5. század. Halálának helye és időpontja nem ismert, eltemetve: „Kriegsef. Russland” (H)

† **NAGEL JÁNOS** (n.a.)

NAGEL JÁNOS

(Nagyszékely, ?-Regensburg, ?)

Katonai szolgálatáról nincs adat.

A kitelepítés előtt komoly műkedvelő helyi zenekar is működött a faluban, ennek volt tagja Nagel János is. Az egyedüli, akiről bővebbet tudunk. A Kútvölgyben laktak, közvetlenül a kisszékelyi útra vezető feljáró mellett, annak bal oldalán. A zenekarban cimbalmos volt, igen szerette hangszerét, ez volt az egyetlen tárgy, amit kért a kitelepítéskor, hogy őrizze meg egy darabig, talán egyszer visszajöhet érte. A házukba Egriéket költöztették, becsületükre mondván, tisztességesen őrizték is talán két évtizeden át. A húrokat unokatestvérénél hagyta, az 1960-as évek elején még megvoltak. Talán akkoriban látogatott először vissza a faluba, meglátogatta a régi házat, talán megfoghatta a cimbalmot is, már nem tudni. Még néhányszor visszajött látogatóba, visszahúzta a szíve, talán ő járt vissza a leggyakrabban a rokonokhoz. Egykori lakóháza még áll, - hogy mi lett Egriékkel nem tudni - a gémeskút maradványai is fellelhetők a kerítés mellett. Az egykori zenész, Nagel János, Regensburgban hunyt el.

† **NAGY JÁNOS** szakaszvezető

Hősi halált halt a cs. és kir. 69. gy.e. katonájaként.

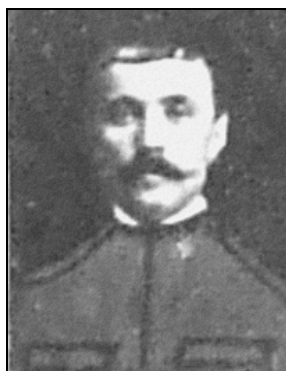
† **NEIDERT ANDRÁS** tartalékos

(N.szekely, 1884.-?, 1914. dec. 10.)

IR. Nr. 69./?. század. (H) Arcképe nem ismert.

Lsd: Emlékezés egy 69-es gyalogosra.

† **NEIDERT ILLÉS** [ELIAS] c. őrzető

(Nagyszékely, 1873.- ?)

IR. Nr. 69./4. század. 1916-ban sebesültnek/betegnek jelentik.^[3]

† **NEIDERT HENRIK** népfelkelő

(Nagyszékely, 1882.-?)

IR. Nr. 69. Eltemetve: Padula (Olaszország)

NEIDERT HENRIK

(Nagyszékely, 1878.-?)

LIR Nr. 17. 8. század. 1916-ban sebesültnek/betegnek jelentik.^[3]

NEIDERT JÁNOS [JOHANN]

(Nagyszékely, 1894.-?)

IR. 69./1. század. 1915-ben sebesültnek jelentik.^[3]

NEIDERT JÁNOS [JOHANN]

(Nagyszékely, 1892.-?)

FJB. Nr. 26. 3. század. 1915-ben sebesültnek/betegnek jelentik.^[3]

† **NEIDERT JÁNOS** (H)

(Nagyszékely, 1891.-?, 1915.)

LIR Nr. 17. 2. század. Hősi halált halt az orosz fronton, eltemetve Ashabad város temetőjében.

† **NEIDERT JÁNOS** (H)

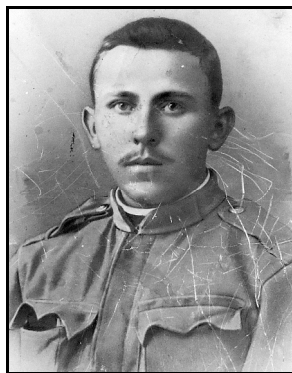
(Nagyszékely, 1893.-? 1916.?)

LIR Nr. 17. Elhunyt a hadifogolytáborban? Eltemetve: Kara Kala, (Oroszország) katonai /hadifogoly temetőben.

† **NEIDER[T] KONRÁD**

LIR IR. 17./7. század. Halálának helye és időpontja nem ismert, eltemetve: „Kriegsef. Russland”

† NEIDERT KONRÁD népfelkelő

(N.szekely, 1894. - Orosz front, 1917.)

IR. Nr. 69./6. század. 1916-ban sebesültnek/betegnek jelentik. Írott emléke két helyen is fennmaradt: papírra vetve és kőbe vésve. Az első egy 1907-es keltezésű, gyönyörű, talán egyedüli példányként fennmaradt színes, aranyozott betűkkel megírt konfirmálási emléklap Jakob Moór lelkész aláírásával, mely szerint Neidert Konrád 1894. augusztus 24-én született, megkeresztelkedett 1894. november 26-án és konfirmált a nagyszékelyi református templomban 1907. június 9-én. A másik írás a templom előtti emlékmű első világ-háborús hőseit megörökítő felsorolása között szerepel. Neidert Konrád az egykori értesítés szerint valahol Oroszországban hősi halált halt.

NEIDER REINHARDT

(Nagyszékely, 1884.-?)

K.u.k.. (?). FliegKomp. Betegség miatt ápolva: Vereinslazarett in Mähr. Ostrau. ^[3]

† NETHLING MÁRTON (n.a.)

† NETTLING FÜLÖP (H)
(Nagyszékely, 1892. - ?)

LIR IR. 17./6. század. Elesett az olasz fronton, eltemetve: Baia katonai temető

† NETHLING REINHARD (n.a.)

† NÉMETH MIHÁLY tartalékos
(Nagyszékely, 1879.-?)

LIR Nr. 17. Elhunyt a hadifogolytáborban? Temetve: Krasnoufimszk (Oroszország) katonai/hadifogoly temetőjében. (H)

NEUMAYER JÓZSEF

(Nagyszékely, 1890.-?)

IR. 69./5. század. Bruch d. l. Armes: Kriegsspital der Geldinstitute in Budapest. ^[3]

† NÖTTLING REINHARD (H)

(Nagyszékely, 1874. - ?)

K.u. LstÉtappB. Nr. 17. 3. század. Halálának helye és időpontja nem ismert, eltemetve: „Kriegsef. Russland”

VITÉZ PALOTAI [PFAFF] DÁNIEL

Vitézzé avatva: 1934.? ^[2]

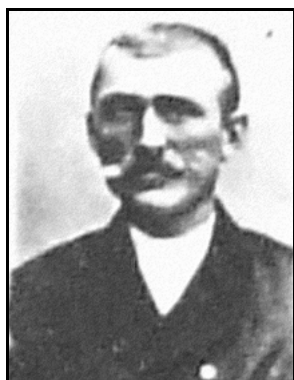
A Bács megyei Torzsán született. Kiskunhalason végezte a 4 gimnáziumot, majd a tanítói képesítést Nagyörösön szerezte. 5 évet tanított a Szerémségben, 1908-ban érkezett Nagyszékelybe. Az első világháborúban tanúsított hősiek helytállásáért vitézi címet kapott. Leszerelése után visszatért a községbe. Szigorú tanítónak tartották, legendás számonkérő pálcáját a ma még élő egykori tanítványai gyakran felemlítik. 1941-ben ment nyugdíjba. Több helyen, mint kiváló méhészt is említették.

PELCZ FRIGYES

(n.a.)

† **PETZ JÁNOS**

Hősi halált halt a cs. és kir. 69. gy.e. katonájaként.

(n.a.)

PETZ KONRÁD(Nagyszékely, 1874.-?) K.k. LstIR. Nr.3. 9. század. 1915-ben sebesültnek jelentik. ^[3]**PFAFF HENRIK**

(n.a.)

† **PRÉSCHER JOSEF** [JÓZSEF] népfelkelő

(N.szekely, 1896.-?, 1916. aug. 7.) IR. Nr. 69./10. század. Elesett az orosz fronton a Dobrotwor környéki harcokban. (H)

† **REINHARDT FÜLÖP**

(N.szekely, 1880. -?, 1914. nov. 7.)

M. kir. 17. székesfehérvári népfelkelő ezred 3. század. Bővebb adatok haláláról nem ismertek.

REINHARDT HENRIK(Nagyszékely, 1885.-?) M. kir. 17. székesfehérvári gyalogezred 7. század. Kézlövés okozta sérülés miatt ápolva: Vereinspital in Nagydorog. ^[3]† **REINHARDT IMRE** (H)

(Nagyszékely, 1882.-?, 1915.) LIR IR. 17./3. század. Elesett az orosz fronton, eltemetve: Vladimir településen.

REINHARDT JÁNOS(Nagyszékely, 1879.-?) IR. Nr. 17./ 2. század. Lábszárlövés miatt ápolva: Szent István-Spítal in Budapest. ^[3]† **REINHARDT JOHANN** tartalékos

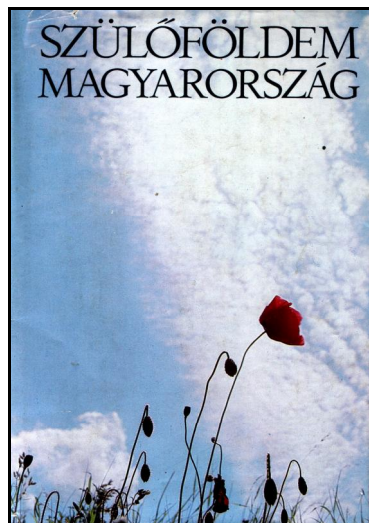
(Nagyszékely, 1888. - ?) IR. Nr. 69./ 16. század. Eltemetve: Schazk. Tambov (Oroszország)

† **REINHARDT KONRÁD**

(Nagyszékely,?- 1914. november 04.)

IR. Nr. 69. Láblövés következtében fellépett vérmergezés miatt elhunyt: Komitatspítal in Máramarossziget. Eltemetve a helyi temetőben. ^[3]

KÖNYV

A válogatásban első alkalommal jelent meg Nagyszékely történelméről bővebb összeállítás Módos Péter tollából *Elfelejtett csataterén* címmel. Kosuth kiadó, 1986.

NAGYSZÉKELYI LELETEK A MAGYAR NEMZETI MÚZEUMBAN

NAGYSZÉKELY (Tolna megye)

Vétel útján került a MNM-ba a 24 tárgy, amely egy törökkorban elpusztult településről származhat.

1571. Kapa (MNM 52/1906. 7.)

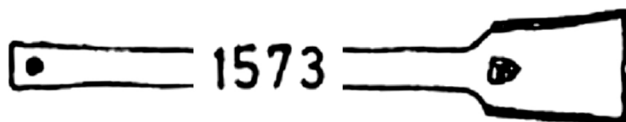
A kerek, lemezesfalú köpühöz nyakon keresztül kapcsolódik a csapott vállú, alul kerek élű penge. H: 22.1 cm; Sz: 10.4 cm. Későközépkori.

1572.+ Kapa (MNM 52/1906. 8.)

Vaskos köpüje négyszögletes fokban végződik. A nyéllyuk is egyenes hátul. Az alig szélesedő penge a nyél felé ívelődik. H: 14 cm; él H: 5.8 cm. Lehetőséges, hogy faragásra használták. Későközépkori (815.+–816.+ , 974.+).

1573.+ Fogápoló véső (MNM 57. 332. C. régi szám 52/1906. 20.) Az elkalapált végű négyszögletes szár másik végén 5.4 cm hosszú, felgömbített

szélű fej helyezkedik el, melynek mindhárom oldalát belülről élezték. A fej közepén elmosódott pajzs alakú mesterjegy van. H: 25.6 cm; fej Sz: 4.4 cm. Lóápolásban használt későközépkori eszköz.

Forrás:

Müller Róbert: A mezőgazdasági vaseszközök fejlődése Magyarországon a késővaszkortól a törökkor végéig. 1982.

RESERVE HOSPITAL IN NAGYDOROG UND IN PAKS

VÖRÖS KERESZT EGYLET KISEGÍTŐKÓRHÁZA NAGYDOROGON, 1915.

1915 közepéig még nem álltak rendelkezésre azok a kórház férőhelyek, melyekre a frontokról érkező nagyszámú beteg ill. sérült katonák megfelelő gyógykezeléséhez szükség volt. A sorra alakult Vörös Kereszt fiókegyleteknek köszönhetően nagyon sok településen kisebb férőhelyű, a Vörös Kereszt Egylet fenntartásában működő gyógyintézmény került felállításra. Az ilyen ideiglenesen felállított, 15-20 férőhelyes intézmények felügyeletét a körorvosok látták el, az ápoló személyzetet önkéntesek biztosították, fenntartásukhoz a települések is hozzájárultak.

Három nagyszékelyi első világháborús katonának megadatott az a lehetőség, hogy betegségükből ill. sérülés után lábadozásukat környékbeli intézetben tölthessék. HEINBUCH HENRIK tizedest (*Nagyszékely, 1886.*) és REINHARDT HENRIK (*Nagyszékely, 1885.-?*) gyalogost a szomszédos nagydorogi, WEGMANN HENRIK (*Nagyszékely, 1884.-?*) 69-es katonát pedig a paksi szanatóriumban - Vereinshilfspital Erzherzog Josepf-Sanatorium in Paks – ápolták.

69-es emlékek

Rózsafi János (Budapest) gyűjteményéből

CONCINATUM 1710.
2VO

Pa X CVM Rege GaLLiæ Parib VsqVe Interes
satls In Belgio FELICiter ConCLVsa fVerat.

Pagi	Pole.	Arca	Pagi	Pole.	Stor.
Atincim	2.	132.	Arx Dombó	5.	330.
Alckonyes	3.	198.	Ánnyok	2.	132.
Kis Léköl.	2.	132.	Varallja	3.	198.
Nagy Léköl.	2.	132.	Lás	2.	132.
Ánchely	10.	660.	Capa	2.	132.
Kyek	3.	198.	Alaza	2.	132.
Kyillas	2.	33.	Wkay	2.	132.
Ungad	2.	132.	Karay	2.	132.
Thomaffin	15.	990.	Egyez	2.	132.
Pistva Pöl	2.	33.	Göze	3.	198.
Dombó Dombóvár	25.	1650.	Kublin	3.	198.
Tengod	2.	132.	Raef Hajmas	4.	264.
Simontoma	20.	1320.	Alagves	6.	396.
Gratocz	55.	1410.	Hidori	2.	132.
Foma	10.	660.	Berekelya	2.	132.
Dees	8.	528.	Conertkapu	2.	132.
Pilly	4.	264.			
Kyek in factioy	5.	330.	Summe	441	2904 fl.
Batafok	4.	264.			
Bata	5.	330.			
Summe	158	9528 fl.	Summa sumat in toto	3	25500.